

forlangte endog, at der skulde kræves Studentereksamen for at komme paa Seminariet. Først dette vilde give Lærerne den rette sociale Anseelse. Det er ret mærkværdigt at se et saadant Argument. Det er, som om den Anseelse, en Lærer nyder i den Kreds, hvori han arbejder og færdes, skulde være betinget af, at han havde Studentereksamen, før han gik ind paa Seminariet, eller som om Anseelsen skulde vokse ved, at han havde været 4 Aar paa Seminariet i Stedet for 3. Angaaende Kravet om, at de paagældende skulde have Studentereksamen, før de kom paa Seminariet, maa jeg ganske vist indrømme, at Per Degn udtalte, at den Latin, han kunde, vilde han ikke undvære for 400 Rigsdaler, men jeg tror dog, at vi nu kunne regne at være naaede til, at en Mand og hans Gerning dømmes efter ganske andre Motiver, og for at højne Lærerstandens Anseelse er det derfor overflødig at gaa til Studentereksamen eller til de 4 Aar. Den dygtige og nidkære Lærer vil vinde Anseelse hos enhver, der forstaar at værdsætte hans Gerning, men denne Anseelse vil ikke stige hos nogen ved, at han har været 4 Aar paa Seminariet, og den svækkes heller ikke nu ved Tanken om, at den Eksamen, han har taget, kan tages efter 3 Aars Uddannelse.

Selvfølgelig maa der lægges Vægt paa, at Undervisningen i Mellemskolen kan i videst muligt Maal bevares for Folkeskolens Lærere. I ingen Henseende maa Mellemskolen faa Karakteren af at være en for Folkeskolen fremmedartet Tilbygning. Den bør være Folkeskolens øverste Klasser, den skal ikke fremtræde som den lærde Skoles nederste Klasser. Men flinke og dygtige Seminarister ville ogsaa evne fuldt ud at overtage denne Undervisning, naar de selv gaa noget videre, hvad i øvrigt alle Lærere maa, ogsaa cand. mag.'er. Ingen Lærer er fuldt færdig for Resten af sit Liv, naar han har været oppe til Eksamen. I Mellemskolens almindelige Fag vil den dygtige Seminarist fuldt ud kunne opfylde de Fordringer, der stilles til vedkommende Lærer, naar han holder sine Kundskaber vedlige og arbejder videre. Hvad derimod Sprogene angaar, maa det siges, at virkelige Sproglærere i moderne Forstand vil der ikke kunne fremkomme ved Seminarieundervisningen, selv om den blev forlænget fra 3 til 4 Aar. For dem maa der skaffes anden Adgang til Uddannelse, og der have vi jo Lærerhøjskolen og de aarlige sproglige Kursus, men jeg tvivler ikke om, at vi ogsaa maa videre ad

samme Vej. Fra et Privatseminarium i København foreligger der saaledes et Forslag om udvidede Kursus for saadanne Lærere. Jeg erindrer om, at der findes lignende Kursus her i Byen, der ere stiftede privat, den saakaldte Pigeskolens Fageksamen, der ogsaa er inde paa den Vej: en særlig Uddannelse i et Aar eller to i visse bestemte Fag. Ogsaa kunde det tænkes, at Universitetet kunde aabne sine Læresale for saadanne Lærere, der ønskede at gaa videre paa den Maade, at de kunde faa Adgang til Forelæsninger og Undervisning i de Bifag, der doceres for de egentlige Sproglærere.

For saadanne Lærere, der skulle overtage Sprogundervisningen i Mellemskolen og videre i Realklassen, maa der derfor skaffes Adgang til en videre Uddannelse. Derimod vilde det være baade muligt og rimeligt at skaffe noget mere Plads til den Sprogundervisning, som allerede nu i ikke ringe Grad finder Sted paa Seminarierne. Men man maa her og i det hele ved Spørgsmaalet om Læreruddannelsen vel erindre, at man kan ikke og maa ikke for Mellemskolens Skyld omlægge og omforme hele Folkeskolélærernes Uddannelse. Det bliver dog altid kun en lille Brøkdelen af Folkeskolens Lærere, der bliver Sproglærere i Mellemskolens øverste Klasser. Forslaget her er derfor bygget paa den Betragtning, at Seminarieloven af 1894 var et væsentligt Fremskridt, der ikke kunde paakræve særlig store Forandringer, og at hvad Maalet for Undervisningen angaar, ere Kravene i de enkelte Fag rigtigt stillede.

Det er overhovedet ikke positive Kundskaber, det skorter Lærerne paa, naar de gaa ud fra Seminarierne, og Læreruddannelsen kan ingenlunde siges at ville blive højnet, fordi man udvider Eksamenstoffet. Snarere kunde det maaske siges, at der uden Skade kunde slaas noget af paa forskelligt Stof, som nu skal læres og huskes rent mekanisk, slaas noget af paa det egentlige Lektie læreri til Fordel for en mere modnende og udviklende Undervisning. Det, der kan tiltrænges, er en saadan mere uddybende, mere modnende Undervisning, mere Hjælp til Eleven til paa en selvstændigere Maade end hidtil at beherske Stoffet, og Vejen hertil, som Forslaget tilsigter — denne Vej, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds var saa særlig betænkelig ved —, er, at Eleven møder med noget større Forudsætninger, eller vel rettere, at Seminariets yngste Klasse ikke for stærkt hemmes og sinkes ved Elever, der mangler Forudsætningerne for at kunne følge med.